

Wigilia Paschalna w Wielką Noc - ROK A

Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli. Kapłan, który celebruje lub koncelebrować Mszę nocną, może celebrować lub koncelebrować Mszę św. w Niedzielę Zmartwychwstania. Kapłan i diakon ubierają się w szaty mszalne koloru białego. Należy przygotować świece dla uczestników Wigilii.

ORĘDZIE WIELKANOCNE

Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu. A zatem proszę was, bracia najmilsi, którzy stoicie tutaj, podziwiając jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia Wszechmogącego Boga. Niech Ten, który bez moich zasług raczył mnie uczynić swoim sługą, zechce mnie napęlić światłem swojej jasności i pozwoli godnie wyśpiewać pochwałę tej świecy. K. Pan z wami. W. I z duchem twoim. K. W górę serca. W. Wznosimy je do Pana. K. Dzięki składamy Panu Bogu naszemu. W. Godne to i sprawiedliwe. Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, abyśmy z całego serca i z całej duszy śpiewem wysławiali niewidzialnego Boga, Ojca Wszechmogącego oraz Jednorodzonego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który Ojcu przedwiecznemu spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy. Oto są bowiem święta paschalne, w czasie których zabija się prawdziwego Baranka, a Jego Krew Poświęca domy wierzących. Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone. Jest to zatem ta noc, która światłem ognistego słupa rozproszyła ciemności grzechu, a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia pogańskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi społeczności świętych. Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. O, jak przedziwna łaskawość Twej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna. O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa! O, szczęśliwa wino, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel! O, zaiste błogosławiona noc, jedyna, która byka godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa. O tej to nocy napisano: a noc jako dzień zajaśnieje, oraz: noc będzie mi światłem i radością. Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę. W tę noc pełną łaski, przyjmij, Ojczy święty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyste ofiarując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju. Znamy już wymowę tej woskowej kolumny, którą na chwałę Boga zapalił jasny płomień. Chociaż dzieli się on użyczając światła, nie doznaje jednak uszczerbku, żywi się bowiem strugami wosku, który dla utworzenia tej cennej pochodni wydała pracowita pszczoła. O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. Prosimy Cię, przeto, Panie, niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie, aby rozprościć mrok tej nocy. Przyjęta przez Ciebie, jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. W Amen, amen, amen.

Część druga:

LITURGIA SŁOWA

Na Wigilię Paschalną lekcjonarz podaje dziewięć czytań z Pisma św.: siedem ze ST i dwa z NT (epistoła i Ewangelia). Jeśli wymagają tego okoliczności, można zmniejszyć liczbę czytań ze ST. Należy zawsze pamiętać o tym że czytanie słowa Bożego stanowi podstawową część Wigilii Paschalnej. Powinny więc być przynajmniej trzy czytania ze ST, a w przypadku nagłym przynajmniej dwa. Nigdy jednak nie wolno opuścić czytania z 14 rozdziału Księgi Wyjścia (trzecie czytanie). Po zakończeniu orędzia wielkanocnego wszyscy gaszą świece i siadają. Przed rozpoczęciem czytań kapłan zwraca się do ludu w tych lub podobnych słowach: Następują czytania. Lektor udaje się do pulpitu i wykonuje pierwsze czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi: Módlmy się, wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy. Potem kapłan odmawia kolektę. Psalm responsoryjny: można zastąpić chwilą świętego milczenia. W takim przypadku nie zachowuje się ciszy po wezwaniu: Módlmy się przed kolektą.

PIERWSZE CZYTANIE Z KSIĘGI RODZAJU: Rdz 1, 1 - 2, 2 Stworzenie świata.

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień pierwszy. A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór, a po nim poranek, dzień drugi. A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaze powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że było dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień trzeci. A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień czwarty. Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi» I tak upłynął wieczór i poranek, dzień piąty. Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich płazów. I widział Bóg, że były dobre. Wreszcie Bóg rzekł: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Poczynam Bóg im

błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem». I rzekł Bóg: «Oto wam faję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą me pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po niemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co czynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień szósty. W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy stworzeń. A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął. **Oto słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 104(103),1-2a. 5-6.10 i 12,13-14. 24 i 35c

REFREN: (por. 30) Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię

Błogosław duszo moja, Pana, *
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno, *
światłem okryty jak płaszczem.
Umocniłeś ziemię w jej podstawach, *
nie zachwieje się na wieki wieków
Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią *
ponad górami stanęły wody.
Ty źródło kierujesz do strumieni, *
co pośród gór się sączą.
Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
i śpiewa wśród gałęzi.
Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
I owocem Twoich dzieł syci się ziemia.
Każesz rosnać trawie dla bydła, *
i roślinom, by człowiekowi służyły.
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! *
Tyś wszystko mądrze uczynił,
ziemia jest pełna Twych stworzeń. *
Błogosław, duszo moja, Pana.

Albo:

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 33(32), 4-5. 6-7.12-13. 20 i 22

REFREN: (por. 5b) Pełna jest ziemia łaskawości

Pana Słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.
Przez słowo Pana powstały niebiosy, *
wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego.
On morskie wody gromadzi jak w bukłaku, *
otchłanie oceanu w zbiornikach.
Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *

naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.
Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska *
według nadziei, jaką pokładamy w Tobie.

KOLEKTA: Módlmy się. Wszechmogący wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, + spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, * które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo: (O stworzeniu człowieka):

Módlmy się. Boże, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś, + spraw, abyśmy siłą ducha opierali się powabom grzechu * i zasłużyli na osiągnięcie wiecznej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE Z KSIĘGI RODZAJU: Rdz 22, 1-18 Ofiara Abrahama.

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osiołka, zabrał ze sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osiołkiem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham zabrawszy drwa do spalania ofiary włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu», zapytał: «Oto ogień i drwa, gdzież jest jagnię na całopalenie»? Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić syna swego. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył go w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż nie oszczędziłeś syna swego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». **Oto słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 16 (15) 5 i 8. 9-10. 11

REFREN: (por. 1) Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.
Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.
Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.
Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
pełnię Twojej radości
i wieczną rozkosz, *
po Twojej prawicy.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże Ojcze wszystkich wierzących. Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, + Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, * dal Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

TRZECIE CZYTANIE Z KSIĘGI WYJŚCIA Wj 14, 15 - 15, 1 Przejście Izraela przez Morze Czerwone.

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz synom Izraela, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą łaskę i wyciągnij rękę nad morzem i rozdziel je na dwoje, a wejdą synowie Izraela w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan». Anioł Boży, który siedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i siedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskimi. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc. Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wtedy gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a synowie Izraela szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy ciągnęli za nimi w środek morza. O świcie spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w pośrodku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło w morze ścigając synów Izraela. Nie ocalał z nich ani jeden. Synowie zaś Izraela szli po suchym dnie morskim, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i synowie Izraela razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana.

PSALM RESPONSORYJNY: Ps Wj 15, 1. 2. 4-5. 17ab-18

REFREN: (por. 1a) Śpiewajmy Panu, który moc okazał

Będę śpiewał na cześć Pana, *
który wspaniale swą potęgę okazał,
gdy konia i jeźdźca *
pograżył w morskiej przepaści.
Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *
Jemu zawdzięczam moje ocalenie.
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę; *
On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał.
Rzucił w morze rydwany faraona i jego wojsko. *
Wybrani wodzowie jego zginęli w Morzu Czerwonym.
Przepaści ich ogarnęły, *
Jak głąz runęli w głębinę.
Wyprowadziłeś lud swój
i osadziłeś na górze Twego dziedzictwa, *
w miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem.
Pan Bóg jest Królem *
na zawsze, na wieki.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, także w obecnych czasach jaśniej Twoje dawne cuda: + niegdyś swoją mocą wybawiłeś jeden naród od prześladowań faraona i przeprowadziłeś go przez Morze Czerwone, obecnie przez wodę chrztu prowadzisz wszystkie narody do zbawienia, * spraw, aby cała ludzkość weszła do liczby synów Abrahama i dostąpiła godności ludu wybranego. W. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Albo:

Módlmy się. Boże, ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: + Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. W. Przez Chrystusa, Pana naszego.

CZWARTE CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA: Iz 54, 4a. 5-14

Trwałość przymierza.

Nie lękaj się, Jerozolimo, bo małżonkiem ci jest twój Stworzyciel, któremu na imię: Pan Zastępów; Odkupicielem twoim Święty Izraela, nazywają Go Bogiem całej ziemi. Zaiste, jak niewiastę porzuconą zgnębiającą na duchu, wezwał cię Pan. I jakby do porzuconej żony młodości twój Bóg mówi: Na krótką chwilę porzuciłem cię, ale z ogromną miłością cię przygarne. W przystępie gniewu ukryłem przed tobą na krótko swe oblicze, ale w miłości wieczystej nad tobą się ulitowałem, mówi Pan, twój Odkupiciel. Dzieje się ze Mną tak, jak za dni Noego, kiedy przysiągłem, że wody Noego nie spadną już nigdy na ziemię; tak teraz przysięgam, że się nie rozjadrzę na ciebie ani cię gromić nie będę. Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą. O nieszczęśliwa, wichrami smagana, niepokieszona! Oto Ja osadzę twoje kamienie na malachie i fundamenty twoje na szafirach. Uczynię blanki twych murów z rubinów, bramy twoje

z górskiego kryształu, a z drogich kamieni cały obwód twych murów. Wszyscy twoi synowie będą uczniami Pana. Wielka będzie szczęśliwość twych dzieci. Będziesz mocno osadzona na sprawiedliwości. Daleka bądź od trwogi, bo nie masz się czego obawiać, i od przestachu, bo nie ma on przystępu do ciebie. **Oto słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 30(29), 2 i 4. 5-6a. 11 i 12a i 13b

REFREN: (2a) Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *
i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.
Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana *
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, *
a Jego łaska przez całe życie.
Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną *
Panie, bądź moją pomocą.
Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament, *
Boże mój i Panie, będę Cię słał na wieki.

KOLEKTA: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecanie praojcom ze względu na ich wiarę, + niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, * aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się na naszych oczach. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

PIĄTE CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA: Iz 55, 1-11

Nowe i wieczne przymierze.

To mówi Pan: «Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko. Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a będziecie jeść przysmaki, i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze: są to niezawodne łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem cię świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawezwiesz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo On cię przyozdobi. Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko. Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Pan się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje nad waszymi drogami i myśli moje nad myślami waszymi. Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jeźdźcy, tak słowo, które wychodzi z ust moich: nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa». **Oto słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY: Iz 12,2. 3-4b. 4cd-5

REFREN: (por. 3) Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Oto Bóg jest moim zbawieniem, *
będę miał ufność i bać się nie będę.
Bo Pan jest moją mocą i pieśnią *
On stał się dla mnie zbawieniem.
Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, *
wzywajcie Jego imienia.
Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *
przypominajcie, że wspaniale jest imię Jego.
Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *
niech to będzie wiadome po całej ziemi.

KOLEKTA: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, jedyna nadziejo świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, + umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, * bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

SZÓSTE CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA BARUCHA: Ba 3, 9-15. 32 - 4, 4
Mądrością jest księga przykazań Boga.

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniały w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu? Opuściłeś źródło mądrości. Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców? Lecz zna ją Wszechwiedzący i wynajdzie ją swoją mądrością. Ten, który przygotował ziemię na wieczysty czas i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi, wysłał światło i poszło, wezwał je, a ino posłuchało Go ze drżeniem. Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach. Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy». radością świecą swemu Stwórcy. On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może się z Nim równać. Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał je słudze swemu, Jakubowi, i Izraelowi, umiłowanemu swojemu. Potem na ziemi była widziana i zaczęła przebywać wśród ludzi. Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki. Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy go zaniedbują, pomrą. Nawróć się, Jakubie, trzymaj się go, chodź w blasku jego światła. Nie dawaj chwały swojej obcemu ani innemu narodowi twych przywilejów. Szczęśliwi jesteśmy, o Izraelu, że znamy to, co się logu podoba. **Oto słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 19 (18) 8-9. 10-11

REFREN: (por. J 6,68b) Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne

Prawo Pańskie jest doskonale i pokrzepia duszę, *
świadeństwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
Jego duszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.
Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
idy Pana prawdziwe, a wszystkie razem duszne.
Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywanie nowych ludów do wiary: + spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, * doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

SIÓDME CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA EZECHIELA: Ez 36, 16-17a. 18-28
Pokropię was czystą wodą i dam wam serce nowe.

Pan skierował do mnie te słowa: «Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał w swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem swymi czynami. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich pomiędzy pogańskie ludy, i rozsypali się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszli do ludów pogańskich i dokąd przybyli, bezcześcili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: "To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju". Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczescili wśród ludów pogańskich, do których przybyli. Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: "Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mojego, które zbezczesciliście wśród ludów pogańskich, do których przyszlście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczeszone jest pośród ludów, zbezczeszczone przez was pośród nich i poznają ludy, że Ja jestem Pan, mówi Pan Bóg, gdy okaże się Świętym względem was przed ich oczami. Zabiorę was spośród ludów, zbiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę wasz powrót do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmyzy i od wszystkich waszych bożków. I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem"». **Oto słowo Boże.**

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 42 (41), 2-3; Ps 43 (42), 3. 4

REFREN: (por. Ps 42 (41), 3) Boga żywego pragnie dusza moja

Jak łania pragnie wody ze strumieni, *
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.
Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?
Ześlij światłość i wierność swoją, *
niech one mnie wiodą.
Niech mnie zaprowadzą na Twoją górę świętą *
i do Twoich przybytków
I przystąpię do ołtarza Bożego, *
do Boga, który jest moim weselem i radością.
będę Cię chwalił przy dźwiękach lutni, *
Boże, mój Boże!

Lub gdy ma nastąpić Chrzest:

PSALM RESPONSORYJNY: Iz 12, 2. 3-4b. 4cd-5

REFREN: (por. 3) Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Oto Bóg jest moim zbawieniem, *
będę miał ufność i bać się nie będę.

Bo Pan jest moją mocą i pieśnią *
On stał się dla mnie zbawieniem.
Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, *
wzywajcie Jego imienia.
Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *
przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.
Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *
niech to będzie wiadome po całej ziemi.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Światłości, wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, + niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności * dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo:

Módlmy się. Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, + daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego. W. Amen.

Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu oraz po psalmie responsoryjnym i modlitwie, która po nim następuje, zapala się świece ołtarzowe. Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu, który wszyscy podejmują. W czasie śpiewu biją dzwony. Po skończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę.

KOLEKTA: Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśniej blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego, + wzbudź w Twoim Kościele ducha dzieciństwa, którego otrzymaliśmy na chrzcie świętym, * abyśmy, odnowieni na duchu i ciele, służyli Tobie z całkowitym oddaniem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

ÓSME (EPISTOŁA) CZYTANIE Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO RZYMIAN: Rz 6, 3-11 Nowe życie.

Bracia: My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiecie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. **Oto słowo Boże.**

Po odczytaniu epistoły wszyscy wstają. Kapłan uroczyście intonuje Alleluja, które wszyscy powtarzają. Następnie psalmista lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren Alleluja. Jeśli to konieczne, sam psalmista intonuje Alleluja.

Na Ewangelię nie przynosi się świeczników, można natomiast używać kadzidła.

Po Ewangelii jest homilia, a po niej rozpoczyna się liturgię chrzcielną.

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 118 (117) 1-2. 16-17. 22-23

REFREN: Alleluja, alleluja, alleluja

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
Niech dom Izraela głosi: *
«Jego łaska na wieki».
Prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała.
Nie umrę, ale żył będę *
i głosił dzieła Pana.
Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.

AKLAMACJA: ALLELUJA

EWANGELIA (rok A): Mt 28, 1-10 Chrystus Zmartwychwstał.

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego była jak błyskawica, a szaty jego białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i podrętwieli jak umarli. Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Bo wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: "Powstał z martwych i udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie". Oto co wam powiedziałem». Pospieszenie więc oddaliły się od grobu z bojaźnią i wielką radością i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie». One zbliżyły się do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą». **Oto słowo Pańskie.**

EWANGELIA (rok B): Mk 16,1-8 Chrystus Zmartwychwstał.

Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia przyszły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: "Idźcie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział"». One wyszły i uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały. **Oto słowo Pańskie.**

EWANGELIA (rok C): Łk 24,1-12 Chrystus Zmartwychwstał.

W pierwszy dzień tygodnia niewiasty poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: "Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie"». Wtedy przypomniały sobie Jego słowa i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym. A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom. Lecz słowa te wydały im się czężą gadaniną i nie dali im wiary. Jednakże Piotr wybrał się i pobiegł do grobu; schyliwszy się, ujrzał same tylko płótna. I wrócił do siebie, dziwiąc się temu, co się stało. **Oto słowo Pańskie.**

Część trzecia:

LITURGIA CHRZCIELNA

Kapłan z posługującymi podchodzi do chrzcielnicy, jeśli ona znajduje się w zasięgu wzroku wiernych. W przeciwnym razie naczynie z wodą stawia się w prezbiterium. Przywołuje się katechumenów, jeśli są. Przed zgromadzony Kościół przyprowadzają ich chrzestni; jeśli chrzci się dzieci, przynoszą je rodzice i chrzestni. Następnie kapłan przemawia do obecnych tymi lub podobnymi słowami. Jeśli są dorośli kandydaci do chrztu:

Najmilsi, wspólną modlitwą wspierajmy naszych braci i siostry, którzy z radosną nadzieją zbliżają się do źródła odrodzenia. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył ich swoim miłosierdziem.

Jeśli jest chrzest dzieci:

Rodzice i chrzestni wnoszą teraz dzieci, które mają otrzymać sakrament chrztu świętego w tę wielką noc Zmartwychwstania. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył te dzieci swoim miłosierdziem.

Jeśli błogosławi się wodę chrzcielną, lecz nie ma kandydatów do chrztu:

Najmilsi, z pokorą wzywajmy nad tą wodą łaski Boga, Ojca wszechmogącego, aby ci, którzy przez chrzest narodzą się do nowego życia w Chrystusie, zostali włączeni do grona przybranych dzieci Bożych. Módlmy się także za wszystkich, którzy zostaną ochrzczeni w tę noc Zmartwychwstania na całym świecie.

Teraz dwaj kantorzy śpiewają litanię do Wszystkich Świętych. Wszyscy stoją (ponieważ rozpoczął się już Okres Wielkanocny), i odpowiadają. Jeśli jest dłuższa procesja do kaplicy chrzcielnej, litanię śpiewa się w czasie procesji. W tym przypadku kandydatów do chrztu przywołuje się przed procesją, następnie odbywa się procesja, na której czele niesie się paschał, a za nim idą katechumeni z chrzestnymi oraz kapłan i posługujący. Wezwanie do modlitwy wypowiada kapłan przed błogosławieństwem wody. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu i nie błogosławi się wody chrzcielnej, opuszcza się litanię i kapłan błogosławi wodę. Do litanii można dodać wezwania niektórych świętych, zwłaszcza Patronów kościoła, miejscowości i tych, którzy mają przyjąć chrzest.

Jeśli są kandydaci do chrztu:

Prosimy Cię, abyś tych wybranych odrodził przez łaskę chrztu świętego. W. Wysłuchaj nas Panie.

Jeśli nie ma kandydatów do chrztu:

Prosimy Cię, abyś swoją łaską uświęcił tę wodę, przez którą mają się odrodzić Twoje dzieci. W. Wysłuchaj nas Panie. Prosimy Cię Jezu, Synu Boga żywego. W. Wysłuchaj nas Panie. Chryste, usłysz nas. W. Chryste, usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas. W. Chryste, Wysłuchaj nas.

Jeśli są kandydaci do chrztu, kapłan z rękami złożonymi odmawia następującą modlitwę:

Wszechmogący, wieczny Boże, bądź obecny w sakramentach, które są darem Twojej miłości. + Ześlij ducha przybrania na tych, którzy rodzą się z wody chrztu świętego, aby się stali nowym stworzeniem. * Niech to, co pokornie sprawujemy jako Twój słudzy, będzie w pełni skuteczne dzięki Twojej potędze. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO WODY CHRZCIELNEJ

Kapłan błogosławi wodę chrzcielną, wypowiadając ze złożonymi rękami następującą modlitwę:

Boże, Ty niewidzialną mocą dokonujesz rzeczy niezwykłych przez sakramentalne znaki. Ty w ciągu dziejów zbawienia przygotowałeś wodę przez Ciebie stworzoną, aby wyrażała łaskę chrztu świętego. Na początku świata Twój Duch unosił się nad wodami, aby już wtedy woda nabrała mocy uświęcania: Boże, Ty nawet w wodach potopu dałeś nam obraz odrodzenia, bo ten sam żywioł położył kres występkom i dał początek cnotom. Boże, Ty sprawiłeś, że synowie Abrahama przeszli po suchym dnie Morza Czerwonego, aby naród wyzwolony z niewoli faraona stał się obrazem przyszłej społeczności ochrzczonych. Boże, Twój, Syn, ochrzczony przez Jana w wodach Jordanu, został namaszczone Duchem Świętym; a gdy wisiał na krzyżu, z Jego boku wypłynęła krew i woda; po swoim zaś zmartwychwstaniu nakazał uczniom: Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Wejrzyj na swój Kościół i racz mu otworzyć źródło chrztu świętego. Niechaj ta woda przez Ducha Świętego otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna, aby człowiek stworzony na Twoje podobieństwo i przez sakrament chrztu obmyty z wszelkich brudów grzechu, odrodził się z wody i z Ducha Świętego do nowego życia dziecka Bożego.

Wstawiając paschał do wody - raz albo trzy razy - kapłan śpiewa dalej: Prosimy Cię, Panie, niech przez Twojego Syna zstąpi na tę wodę moc Ducha Świętego, aby wszyscy przez chrzest pogrzebani razem z Chrystusem w śmierci, z Nim też powstał do nowego życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Paschał wyjmuje się z wody. Lud wykonuje aklamację:

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. W. Amen.

CHRZEST I BIERZMOWANIE

Poszczególni katechumeni wyrzekają się szatana, odpowiadają na pytania o wiarę i przyjmują chrzest. Po chrzcie dorośli katechumeni przyjmują sakrament bierzmowania, jeśli jest obecny

biskup lub kapłan mający prawo bierzmować.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO WODY DO POKROPIENIA

Jeśli nie ma kandydatów do chrztu, ani nie błogosławi się wody chrzcielnej, kapłan błogosławi wodę do pokropienia w następujący sposób. Najpierw zwraca się do wiernych z wezwaniem:

Drodzy bracia i siostry pokornie prosimy Boga, aby pobłogosławił wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi, którego otrzymaliśmy.

Po krótkiej modlitwie w ciszy, kapłan, z rękami złożonymi, mówi:

Panie, nasz Boże, czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Wysłuchaj prośb swojego ludu i pobłogosław tę wodę. Stworzyłeś ją, aby przez nią użyźniać ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również narzędziem Twojego miłosierdzia; przez nią wyprowadziłeś Twój lud z niewoli i ugasiłeś jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza, które miałeś zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświęcił w Jordanie, odrodziłeś w odradzającej kąpieli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty chrzest, abyśmy się radowali z naszymi braćmi i siostrami ochrzczoneymi w czasie uroczystości wielkanocnych. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZTU

Gdy zakończy się obrzęd chrztu (i bierzmowania) lub jeśli chrztu nie było, po błogosławieństwie wody, wszyscy stojąc i trzymając w rękach zapalone świece odnawiają przyrzeczenia chrztu. Kapłan przemawia do wiernych tymi lub podobnymi słowami: (Jeśli razem składają przyrzeczenia chrzestni i rodzice oraz katechumeni, należy poniższe słowa odpowiednio uzupełnić).

Drodzy bracia i siostry, przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wspólnie z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam każdego z was: K. Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych? W. Wyrzekam się. K. Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował? W. Wyrzekam się. K. Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu? W. Wyrzekam się. K. Czy wierzysz w Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi? W. Wierzę. K. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, a naszego Pana narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca? W. Wierzę. K. Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne? W. Wierzę. K. Bóg Wszechmogący Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne. W. Amen.

Kapłan kropi lud wodą święconą. W tym czasie wszyscy śpiewają pieśń związaną treściowo z sakramentem chrztu.

Jednocześnie nowo ochrzczonego wprowadza się na miejsca dla nich przeznaczone między

wiernymi. Jeśli błogosławieństwo wody chrzcielnej nie odbywa się w kaplicy chrzcielnej, ministranci odnoszą naczynie z wodą poświęconą do chrzcielnicy. Jeśli nie było błogosławieństwa wody chrzcielnej, wodę święconą odnosi się na odpowiednie miejsce.

Po pokropieniu wiernych kapłan wraca na miejsce przewodniczenia. Opuszcza się wyznanie wiary i odmawia się modlitwę powszechną, w której nowo ochrzczeni uczestniczą po raz pierwszy.

Część czwarta:

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Kapłan podchodzi do ołtarza i rozpoczyna, jak zwykle, liturgię eucharystyczną. Wypada, aby chleb i wino przynieśli nowo ochrzczeni.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, przyjmij modlitwy i dary Twojego ludu + i spraw, aby Ofiara, która wzięła początek w misterium paschalnym, * stała się dla nas lekarstwem na wieczność. Przez Chrystusa, Pana naszego.

ANTYFONA NA KOMUNIE: Por. 1 Kor 5, 7-8 Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja.

MODLITWA PO KOMUNII: Wszechmogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miłości + i w swojej dobroci zjednocz wszystkich, * których posiliłeś wielkanocnym sakramentem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Na zakończenie Mszy św. diakon lub kapłan odsyła lud słowami: Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja. W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

Obrzędy zakończenia opuszcza się, jeśli następuje procesja.

PROCESJA REZUREKCYJNA

Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwstałego.

Zależnie od tradycji i warunków miejscowych procesję rezurekcyjną można odprawić po Wigilii Paschalnej albo rano przed pierwszą Mszą św. Kapłani, którzy koncelebrują Mszę św., są ubrani w ornaty. Inni mogą włożyć białe kapy. Diakoni mogą włożyć białe dalmatyki.

PROCESJA REZUREKCYJNA PO WIGILII PASCHALNEJ

Jeżeli procesję odprawia się po Wigilii paschalnej, na końcu Mszy opuszcza się pozdrowienie, błogosławieństwo i formułę pożegnania wiernych. Bezpośrednio po modlitwie po Komunii, duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego. Diakon lub kapłan wystawia

Najświętszy Sakrament, po czym celebrans okadza Go. Wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan poucza wiernych o znaczeniu procesji tymi lub podobnymi słowami:

W czasie Wigilii Wielkanocnej usłyszeliśmy wezwanie: Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie! Weselcie się, słudzy Boga! Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo! Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa! Niech ta świątynia zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu! Posłuszni temu wezwaniu pójdziemy w uroczystej procesji za Chrystusem Zmartwychwstałym, aby wyznać naszą wiarę w Jego zwycięstwo nad śmiercią i szatanem. Zmartwychwstałemu Chrystusowi, obecnemu wśród nas w Najświętszym Sakramencie, będziemy dziękować za to, że otworzył wierzącym Królestwo niebios.

Kapłan otrzymuje welon naramienny, bierze monstrancję i wyrusza procesja ze śpiewem: Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstan jest. Na początku procesji niesie się krzyż procesyjny, przyozdobiony czerwoną stułą, oraz figurę Zmartwychwstałego. Jeśli to możliwe, procesja wychodzi na zewnątrz i okrąża kościół raz lub trzy razy. Po powrocie procesji do głównego oparza, krzyż i figurę ustawia się obok oparza. Kapłan intonuje hymn Ciebie, Boga, wysławiamy. Po ukończeniu hymnu śpiewa się:

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja. W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Następnie kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się. Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, + udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem i chowa Go do tabernakulum. Na zakończenie śpiewa się wielkanocną antyfonę do Najświętszej Maryi Panny: Raduj się nieba Królowo lub Wesel się, królowo miła.

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>